



REPUBLIKA HRVATSKA  
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE  
ZAGREB  
Frankopanska 16



UP/I 034-03/13-01/007  
437-10/76-2015-086

Poslovni broj: UsII-8/15-10

AGENCIJA ZA ZAŠTITU ?
Datum: 12 -11- 2015

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

### PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Borisa Markovića, članova vijeća, te sudske savjetnice Lidije Ravlić, zapisničarke, u upravnom snoru tužitelja H1 Telekom d.d. iz Solita, Put Trščenice 10, kojeg zastupaju odvjetnici

protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja iz Zagreba, Savska cesta 41, koju zastupa Mladen Cerovac, mag. iur. predsjednik Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatsko Telekom d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa :

, u predmetu utvrđivanja, sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja, na sjednici vijeća održanoj 29. listopada 2015.

presudio je

Poništava se rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja klasa: UP/I034-03/2013-01/007, urbroj: 580-10/76-2015-079 od 17. prosinca 2014. te se predmet vraćen na ponovni postupak.

Obrazloženje

Tužena Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje u tekstu: Agencija) rješenjem klasa: UP/I034-03/2013-01/007, urbroj: 580-10/76-2015-079 od 17. prosinca 2014. na temelju odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje u tekstu ZUP) obustavila je postupak radi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja uporabom vladajućeg položaja, jer je ocijenila da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka.

Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu tvrdeći da tužena nije postupila sukladno presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske pod poslovnim brojem: UsII-265/2014 od 16. listopada 2014. Ističe da je suprotno navodima tužene presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske bila jasna dok je rješenje Agencije ostalo nejasno i neobrazloženo i navodi da ostaje nejasno zbog čega Agencija kada je utvrdila zlouporabu vladajućeg položaja HT-a i pokrenula postupak isti obustavlja i ne želi donijeti zakonske mjere kojim bi spriječila zlouporabu vladajućeg položaja HT-a da štiti monopolistu koji je u tržištu finske telefonije na nacionalnom nivou u Republici Hrvatskoj zauzeo preko 80% tržišta i zapravo je još jedino tužitelj uspio opstati na tom istom tržištu. Navodi da je odredbom članka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 79/09. i 80/13. - u daljnjem

tekstu: ZZTN-a) utvrđeno je da se poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika smatra jednim gospodarskim subjektom i smatra da u konkretnom slučaju je HT pod kontrolom i vlasništvom poduzetnika Deutsche Telekom d.d. sa sjedištem u Bonnu, Njemačka pa se ti poduzetnici smatraju jednim gospodarskim subjektom. Poziva se na propise Europske unije iz područja zaštite tržišnog natjecanja na presude Europskog suda i odluke Komisije Europske unije. Ističe da je tužena učinila bitne povrede odredaba postupka kada je donijela rješenje o obustavi postupka nakon što je zaključkom po službenoj dužnosti pokrenula postupak protiv HT-a radi utvrđivanja, sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja u smislu članka 13. ZZTN-a za razdoblje od 2011. do danas te člankom 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu: UFEU-a) za razdoblje od 1. srpnja 2013. do danas. Tužitelj smatra da je nakon pokretanja postupka citiranim zaključkom, Agencija bila dužna donijeti jednu od odluka iz članka 58. ZZTN-a. Ističe da odredbom članka 58. ZZTN-a nije predviđena mogućnost obustavljanja postupka izuzev u slučaju članka 58. stavak 1. točke 14. kada o istom predmetu odlučuje ili je već odlučila Europska komisija ili nadležna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja države članice Europske unije u smislu članka 30. točke 3. ZZTN-a i Uredbe Vijeća (EZ) broj 1/2003 što nije slučaj u konkretnom postupku. Prema mišljenju tužitelja odredba članka 58. stavak 1. točke 14. ZZTN-a je postupovne naravi i ona je u odnosu na opću odredbu ZUP-a o obustavi postupka prioritarna odredba koja se je imala primijeniti prema pravnom načelu *lex specialis derogat legi generali*. Tužitelj ističe da i sama Agencija točno u pobijanom rješenju pravilno navodi da je prema odredbi članka 35. stavak 1. ZZTN-a ovlaštena primijeniti postupovne odredbe ZUP-a kojim se uređuju pitanja provedbe postupka pred Agencijom koji nije propisan odredbama ZZTN-a, međutim pitanje mogućnosti obustave postupka, nakon što je pokrenut, uređen je odredbama ZZTN-a na način da je određeno kako Agencija kada je jednom pokrenula postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja, što je u ovom slučaju učinila bila dužna donijeti jednu od odluka navedenih odredbom članka 58. ZZTN-a.

Tužitelj opširno obrazlaže zbog čega smatra da je došlo do zlouporabe vladajućeg položaja HT-a odnosno Deutsche Telekom d.d. i predlaže da Visoki upravni sud poništi rješenje tužene te naloži tuženoj Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja da nastavi s upravnim postupkom i provede upravni postupak utvrđivanja, sprječavanja, ograničavanja i narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatski Telekom d.d. sa sjedištem u Zagrebu i poduzetnika Deutsche Telekom sa sjedištem u Bonnu, Njemačka.

Tužena Agencija u odgovoru na tužbu u bitnome ponavlja sve navode iz obrazloženja osporenog rješenja, posebno ističe daje sukladno Uredbi Vijeća EZ br. 1/2003 ovlast donošenja odluke o nepostojanju odredbe članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u isključivoj nadležnosti Europske komisije znači da, iako nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja imaju pravo i obvezu izravne primjene navedene odredbe, kada u postupku ustanove da postojanje povrede tržišnog natjecanja nije dokazno mogu samo okončati postupak bez meritornog odlučivanja. Ističe da kada bi i nacionalni zakon predviđao obvezu donošenja odluke kojom se utvrđuje nepostojanje povrede članka 102. UFEU-a tada bi takva odredba nacionalnog zakona bila u suprotnosti s pravom EU budući da je odredba članka 5. navedene Uredbe Vijeća EZ 1/2003 izravno primijenjiva. Donošenje negativnih meritornih odluka od nacionalnih tijela za zaštitu tržišnog natjecanja mogli bi ugroziti ujednačenu primjenu članka 102. UFEU-a, budući da bi takve odluke mogle spriječiti Komisiju da naknadno utvrdi kako to postupanje ipak jest povreda članka 102. UFEU-a. Predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba Hrvatski Telekom d.d. ističe da je rješenje Agencije pravilno i na zakonu osnovano. Ističe da je činjenično stanje utvrđeno pravilno i potpuno upravo onako i na način kako je to jedino ovlaštena i nadležna učiniti Agencija kao pravna osoba s javnim ovlastima koja samostalno i neovisno obavlja poslove u okviru djelokruga i nadležnosti određenih ZZT-om te Uredbom Vijeća EZ broj: 1/2003 vezano uz primjenu članka 101. i 102. UFEU.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-65/2014-9 od 16. listopada 2014. godine poništeno rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja klasa: UP/I-034-03/2013-01/007, urbroj: 580-05/76-2014-066 od 8. svibnja 2014. U navedenoj presudi je istaknuto da je prema ocjeni Suda osporenim rješenjem povrijeđen zakon na štetu tužitelja budući da je odredbom članka 46. stavak 5. ZUP-a na koji se poziva tužena propisano da će se rješenjem obustaviti postupak kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka. Prema ocjeni Suda u konkretnom slučaju nije utvrđeno da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, već je navedeno da daljnje vođenje postupka primjenom načela učinkovitosti i ekonomičnosti ne bi bilo svrshodno, stoga je tužbeni zahtjev uvažen, osporeno rješenje poništeno te predmet vraćen na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku osporenim rješenjem ponovo je pozivom na istu odredbu članka 46. stavak 5. ZUP-a postupak obustavljen. Prema ocjeni ovoga Suda u provedenom postupku ne radi se o situaciji u kojoj je trebalo primijeniti spomenutu odredbu ZUP-a već je prema ocjeni Suda tužena nakon provedenog postupka imala mogućnost donijeti odluku u smislu odredbe članka 58. ZZTN-a, a ne obustaviti postupak. Naime, nije točna tvrdnja iz obrazloženja osporenog rješenja da tužena ne može donijeti meritornu odluku te može samo okončati postupak bez meritornog odlučivanja u slučaju da u postupku ustanovi da postojanje povrede tržišnog natjecanja nije dokazano.

Ovo stoga što je odredbom članka 58. stavka 1. točke 13. ZZTN-a propisano da u smislu članka 30. Zakona Agencija osobito donosi rješenja kojima utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredaba ovog Zakona i odredaba članka 101. ili 102. UFEU-a. Dakle, nije točna tvrdnja da je sukladno Uredbi Vijeća EZ broj: 1/2003 i to članka 5. stavka 2. navedene Uredbe ovlast donošenja odluke o nepostojanju povrede članka 102. UFEU-a u isključivoj nadležnosti Komisije.

Člankom 2.a) Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja („Narodne novine“ 80/2013.) propisano je da se tim Zakonom uređuje i primjena članka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SLC 115 od 9. svibnja 2008. u daljnjem tekstu: UFEU) na sve oblike narušavanja tržišnog natjecanja od strane poduzetnika koji imaju učinak na trgovinu između Republike Hrvatske i države članice Europske unije sukladno s Uredbom Vijeća EZ broj: 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o osnivanju EZ (tekst značajan za EGP), (SLL 1,4. 1. 203.; str. 1 – 25 u daljnjem tekstu Uredba Vijeća EZ broj: 1/2003. i Uredbom Vijeća (EZ) 139/2004. od 20. siječnja 2004.) o kontroli koncentracija između poduzetnika Uredba EZ o koncentracijama (tekst značajan za EGP)/SL 24, 29. siječnja 2004. str. 1 – 22 u daljnjem tekstu Uredba Vijeća EZ broj: 139/2004.).

Odredbom članka 5. Uredbe Vijeća EZ broj: 1/2003 na koji se poziva tužena propisano je da tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje imaju ovlast primjenjivati članak 81. i 82. Ugovora u pojedinačnim slučajevima. U tu svrhu ona mogu, po službenoj dužnosti ili postupajući po pritužbi, donositi odluke u kojima će: - zahtijevati da se povreda zakona otkloni, - odrediti privremene mjere, - prihvatiti obveze, - izricati kazne, dnevne ili

druge kazne predviđene nacionalnim propisima. Ako na temelju informacija koje posjeduju nisu ispunjeni uvjeti za izricanje zabrane, nacionalna tijela za tržišno natjecanje mogu također odlučiti da ne postoji temelj za pokretanje postupka.

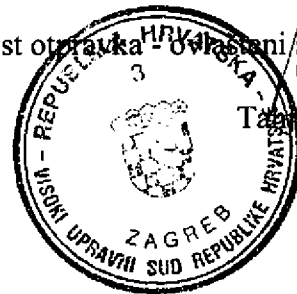
Iz navedenog proizlazi da nacionalna tijela, dakle tužena u konkretnom slučaju, može odlučiti da ne postoje temelji za pokretanje postupka. Međutim, to tužena u konkretnom slučaju nije zaključila već je postupak pokrenula te ga je mogla okončati jedino donošenjem meritorne odluke u smislu odredbe članka 58. ZZTN-a a ne obustaviti postupak.

S obzirom na navedeno tužena je počinila bitnu povredu odredbi o postupku u smislu članka 67. stavak 1. točke 2. ZZTN-a te je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev usvojen i predmet vraćen tuženoj na ponovni postupak.

U Zagrebu 29. listopada 2015.

Predsjednica vijeća  
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otiska - ovlaštena službenik



Tajna Nemčić